

مورمونها

درس ۱۱

کلیسای عیسی مسیح قدیسانِ آخرالزمان

آموزه نجات در فرقه مورمونها (بخش دوم)

دوره پیش وجود، مرگ و دوره پس از مرگ

در الهیات مورمونها برای اینکه شخصی به مرحله خدایی برسد اعمال شخص در سه دوره پیش وجود، زندگی زمینی و زندگی پس از مرگ ارزیابی میشود.

واژه کلیدی در این دوره "اراده آزاد" یا "انتخاب آزاد" میباشد که در انگلیسی آنرا "Agency" ترجمه کرده اند. مورمونها معتقدند که هر شخص از بدو تولد حق انتخاب و اراده آزاد برای انجام کارهای خوب و بد را دارد.

مورمونها میگویند که داشتن اراده آزاد بسیار مهم است چون بدون آن آدمی در جهت خدا شدن پیشرفت نخواهد کرد. به گفته مورمونها این انتخابها و تصمیمات درست و حکیمانه در سه دوره پیش وجود، زندگی دنیوی و حتی زندگی پس از مرگ است که ما را در نهایت به الوهیت یا خدا شدن نائل میگرداند.

بیانید به این سه مرحله از وجود نگاهی بیاندازیم.

دوره پیش وجود / Premortality

دوره پیش وجود اولین مرحله از پیدایش ما در این عالم هستی میباشد. در کتاب اصول انجیل مورمونها نوشته شده که: انسان در دوره پیش وجود از والدین آسمانی خود بصورت موجودی روحانی (دارای اجسامی که نمیمیرد) متولد میشود و قبل از اینکه به او بطور موقت یک بدن زمینی داده شود و بدنیا بیاید، در کاخ پدر آسمانی اش پرورش پیدا میکند. به عقیده مورمونها از آنجائیکه ما توسط والدین آسمانی مان بوجود آمدیم دارای ذات الهی میباشیم. آقای Spencer W. Kibball در این رابطه میگوید:

در وجود هر انسانی یک بذر یا دانه ای از ذات الهی نهفته است که میتواند جوانه بزند و رشد کرده پیشرفت نماید. همانطور که دانه روزی تبدیل به یک درخت میگردد انسان فانی نیز روزی به یک خدا تبدیل میشود. اما این بستگی به استفاده صحیح ما از اراده آزادمان دارد.

پس در الهیات مورمونها فرزندانانی که دوره پیش وجود از والدین آسمانی (خدایان پدر و مادر) متولد میشوند در جهت خدا شدن رشد و نمو میکنند. به گفته آنها وجود هر شخص در زندگی زمینی اش نمایانگر این حقیقت است که در دوره پیش وجود از اراده آزاد خود حکیمانه استفاده کرده است. عبارتی از شیطان (لوسیفر) بر علیه خدا پیروی نکرده. پس به گفته مورمونها وجود هر شخص زمینی بر روی این کره خاکی به این دلیل است که در دوره پیش وجود انتخاب کرده بود که مسیح و خدای پدر را پیروی کند بنابراین به او فرصت دیگری در این دنیا داده شد تا به سوی خدا شدن رشد و نمو کند.

دوره زندگی زمینی / Mortality

مرحله دوم از وجود یعنی دوره زندگانی در این دنیا یک دوره آزمایش است. به گفته مورمونها این دوره بخاطر وجود

بدنهای فانی دوره مناسبی برای آزمایش آدمیست.

استدلال مورمونها بر این است که برای اینکه شخصی به مرحله خدا شدن برسد باید بر وسوسه های دنیای مادی غالب آید. بدیهیست که در دوران پیش وجود بعثت عدم داشتن بدنهای فانی این آزمایشات امکانپذیر نبود. بهمین خاطر، بطور موقت، به فرزندان آسمانی بدنهای زمینی داده میشود تا از طریق امتحان و آزمایشات در جهت خدا شدن پیشرفت کنند.

از زمانی که یک شخص وارد این مرحله از وجود میشود، یا عبارتی بدنیا میآید، فهرستی از کارهای مورد نیاز در انتظارش است که باید انجام دهد تا در جهت جلال یافتن و به خدایی رسیدن پیش برود. این اعمال شامل توبه، تعمید آب، عضویت در کلیسای مورمونها، تعداد بیشماری از اعمال نیک، رعایت رژیم غذایی مورمونها که به کلام حکمت معروف است (شامل عدم نوشیدن الکل، قهوه، چای، یا استعمال دخانیات)، و نگاهداشتن تمام احکام خداوند تا پایان زندگانی اش در این جهان میباشد. همانطور که خواهید دید هر کدام از این اعمال نقش مهمی در نجات مورمونها ایفا میکند.

تعمید آب و نجات

از آنجائیکه مورمونها تعمید آب را با تولد تازه همراه میدانند این مراسم برای آنها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. آقای Bruce McConkie یکی از رهبران مورمون میگوید:

تولد دوباره شخص زمانی انجام میشود که او شرعاً توسط یک شخص صلاحیتدار، یعنی یکی افراد مورد تأیید کهنات مورمونها، تعمید آب بگیرد.

آقای Orson Pratt یکی دیگر از رهبران مورمون میگوید:

اگر از ما سوال شود که در این عصر کنونی چه کسانی واجد شرایط برای تعمید آب دادن مردم هستند پاسخ ما این است که فقط کسانی قادر به تعمید آب میباشند که از طرف مسئولین کلیسای مورمون به آنها این اختیار داده شده و چنانچه کسی از کلیساهای دیگر از جمله پروتستانها و کاتولیکها، تعمید آب یا عشاء ربانی دریافت کند خدا را بسیار رنجانده است چون خدا آنها را فاسدترین افراد میداند. در واقع پروتستانها و کاتولیکها بخاطر شرارتها و زناکاری که نمودند از آن فاحشه بزرگ بابل که خدا توسط یوحنا رسول فاش نمود کمتر نیستند.

اعمال ۳۸:۲ – توبه کنید و تعمید آب بگیرید

اعمال ۳۸:۲ پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت.

آموزه مورمونها: مورمونها معتقدند که بر طبق این آیه برای رستگاری و آمرزش گناهان شخص باید تعمید آب بگیرد. آقای James Talmage یکی از رهبران مورمون میگوید که این آیه ثابت میکند که خدا تعمید آب را وسیله ای قرار داده تا بتوسط آن مردم از نجات و عفو گناهانشان مطمئن شوند.

آموزه کتابمقدس: ابتدا باید اعتراف نمود که اعمال ۳۸:۲ یکی از آیات است که تفسیر آن قدری مشکل است. اصل مهمی که برای تفسیر این نوع آیات باید در نظر گرفت این است که آیاتی که تفسیرشان مشکل است باید در نور آیات دیگری که درکشان آسانتر است تفسیر شوند و هیچگاه نباید آموزه ای را بر مبنای آیاتی که تفسیرشان سخت است بنا نمود. باید در نظر داشت که اکثر آیات مربوط به نجات به صراحت تأیید میکنند که نجات توسط ایمان حاصل میشود. ما قبلاً در رابطه با آیاتی مثل یوحنا ۱۶:۳-۱۷ صحبت کردیم.

حال سوالی که باقی میماند این است که اعمال ۳۸:۲ را چگونه توسط آیاتی که مفهوم واضحی دارند تفسیر کنیم؟ پاسخ

به این سوال را میتوان در تحلیل یک واژه در اعمال ۳۸:۲ یافت.

اعمال ۳۸:۲ پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت.

محققین زبان یونانی عهدجدید میگویند که واژه "eis" که در فارسی "بجهت" یا "برای" ترجمه شده در این آیه خاصیت سببی دارد. عبارتی رابطه بین علت و معلول را تعیین میکند و مفهومش "بخاطر/اینکه" یا "علت/اینکه" میباشد. بعنوان مثال وقتی میگوئیم که من برای سردردم قرص میخورم منظورمان این نیست که برای اینکه سردرد بگیریم قرص میخوریم، بلکه برعکس، چون سرمان درد میکند قرص میخوریم. یعنی سردرد ما علت قرص خوردن ماست نه برعکس. همین مسئله در ارتباط دو واژه آمرزش گناهان و تعمید آب صادق است یعنی آمرزش گناهان علت تعمید آب است نه برعکس. بنابراین، آنچه یهودیان از سخن پطرس درک میکردند این بود:

توبه کنید و هر یک از شما بخاطر (یا بعلت) اینکه آمرزش گناهان یافتید به اسم عیسی مسیح تعمید آب بگیرید.

حال سوالی که از شاهدان یهوه باید پرسید این است که:

- از آنها بخواهید که اعمال ۳۸:۲ را بلند بخوانند. (از هر ترجمه فارسی به غیر از تفسیری)
"توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید"
- آیا میدانید که محققین زبان یونانی حالت دستوری واژه "بجهت" یا "برای" را این جمله پولس سببی میدانند، یعنی رابطه بین علت و معلول را تعیین میکند و مفهومش "بخاطر/اینکه" یا "علت/اینکه" میباشد؟
- مثل اینست که بگوئیم من بجهت سردردم قرص میخورم. یعنی برای اینکه سردرد. منظور اینست که بعلت اینکه سردرد دارم قرص میخورم نه اینکه چون میخواهم سردرد بگیرم قرص میخورم.
- پس با توجه به قانون دستوری فوق مفهوم اعمال ۳۸:۲ این خواهد شد که:
توبه کنید و بخاطر (یا بعلت) اینکه آمرزش گناهان را یافته اید تعمید آب بگیرید.
- آنگاه یادآور شوید که در همین کتاب اعمال ۳۱:۱۶ وقتیکه داروغه یا زندانبان از پولس سوال کرد که برای نجات یافتن باید چکار کند، پولس خیلی خلاصه به او پاسخ داد که "به خداوند عیسی مسیح ایمان آور". همین و بس و هیچ اشاره ای به تعمید آب نکرد.

سایر بخشهای کلام خدا نیز تأیید میکنند که نجات فقط توسط ایمان به عیسی مسیح خداوند حاصل میشود.

یوحنا ۱۵:۳ هرکس به او ایمان بیاورد صاحب حیات جاودان گردد.

یوحنا ۲۴:۵ «یقین بدانید، هرکه سخنان مرا بشنود و به فرستنده من ایمان آورد، حیات جاودانی دارد و هرگز محکوم نخواهد شد، بلکه از مرگ گذشته و به حیات رسیده است.

یوحنا ۲۵:۱۱ عیسی گفت: «من قیامت و حیات هستم. کسی که به من ایمان بیاورد حتی اگر بمیرد، حیات خواهد داشت؛

یوحنا ۴۶:۱۲ من نوری هستم که به جهان آمده ام تا هرکه به من ایمان آورد در تاریکی نماند،

یوحنا ۳:۳۱ این قدر نوشته شد تا شما ایمان بیاورید که عیسی، مسیح و پسر خداست و تا ایمان آورده به وسیله نام او صاحب حیات جاودان شوید.

یوحنا ۳:۱-۵ - از آب مولود گشتن

یوحنا ۳:۱-۵ و شخصی از فریسیان نیکودیموس نام از رؤسای یهود بود. او در شب نزد عیسی آمده، به وی گفت: «ای استاد می‌دانیم که تو معلم هستی که از جانب خدا آمده‌ای زیرا هیچکس نمی‌تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جز اینکه خدا با وی باشد.» عیسی در جواب او گفت: «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» نیکودیموس بدو گفت: «چگونه ممکن است که انسانی که پیر شده باشد، مولود گردد؟ آیا می‌شود که بار دیگر داخل شکم مادر گشته، مولود شود؟» عیسی در جواب گفت: «آمین، آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.

آموزه مورمونها: آقای James E. Talmage یکی از رهبران مورمون در رابطه با این آیه می‌گوید.

سخنان عیسی مسیح در اینجا بیانگر این حقیقت است که تعمید آب عامل ضروری برای نجات است. بدیهیست که منظور عیسی مسیح از بیان اینکه شخصی که می‌خواهد نجات یابد باید از آب مولود شود اشاره ضرورت تعمید آب برای ورود به ملکوت خداست.

آموزه کتابمقدس: برای درک این بخش از کلام خدا (یوحنا ۳:۱-۵) ابتدا باید مفهوم تولد تازه را از سایر بخشهای مربوطه فهمید.

تیتس ۳:۵ بما می‌گوید که تولد تازه عملیست که خدا بتوسط آن، کسانی را که به عیسی مسیح ایمان آورده اند را حیات جاوید میبخشد.

اول پطرس ۲۳:۱ تولد تازه ما را وارد خانواده الهی میکند.

دوم قرنطیان ۱۷:۵ تولد تازه از ما یک انسان جدید با خواسته ها و هدفهای جدید میسازد. شخص تولد تازه در پی رضایت خدا زندگی میکند.

نکته دیگری که قدری تفسیرش مشکل است آیه ششم (یوحنا ۳:۶) میباشد که میفرماید:

یوحنا ۳:۶ آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است.

در ترجمه های دیگر فارسی میگوید:

ترجمه انجیل شریف: آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است.

ترجمه هزاره: آنچه از بشر خاکی زاده شود، بشری است؛ اما آنچه از روح زاده شود، روحانی است.

ترجمه تفسیری: زندگی جسمانی را انسان تولید می کند، ولی زندگی روحانی را روح خدا از بالا می بخشد.

بنابراین در اینجا مسیح زندگی جسمانی و روحانی را در مقابل هم قرار میدهد و میگوید همانطور که هر بشری برای زندگی جسمانی اش باید از مادر زاده شود برای یک زندگی روحانی نیز باید از خدا متولد شود. یعنی خدا عامل این تحول روحانی میباشد که آنرا تولد تازه یا از روح مولود شدن نامیده است.

لازم به ذکر است که عیسی مسیح این سخنان را در پاسخ به سوال نیکودیموس که شرط ورود به ملکوت خدا چیست مطرح میکند. مسیح در آیه ۵ نیز بصراحت میگوید که بدون تولد آب و روح هیچکس نمیتواند وارد ملکوت خدا شود. پولس رسول نیز در تائید این مطلب چنین میفرماید:

رومیان ۸:۸ کسانی که جسمانی هستند، نمی توانند خدا را خشنود سازند.

پس تولد تازه از این جهت اینقدر مهم است چون شرط لازم برای ورود به ملکوت خدا میباشد.

- آیا میتوانید از یوحنا ۵:۳ بگوئید که عیسی مسیح به کدام دو نوع تولد اشاره میکند؟
- آیا میتوانید از یوحنا ۶:۳ بگوئید که عیسی مسیح به کدام دو نوع تولد اشاره میکند؟
- آیا میپذیرید که درک آیه ۵ بدون خواندن آیه ۶ کمی مشکل است؟
- با توجه به آیات ۵ و ۶ آیا میپذیرید که منظور عیسی مسیح از بیان این آیات این است که: همانطور که هر بشری برای زندگی جسمانی اش باید از مادر زاده شود برای یک زندگی روحانی نیز باید از خدا متولد شود.
- پس تولد از آب اشاره به تولدهای جسمانی ما دارد و تولد از روح اشاره به زندگی روحانی ما.

مرقس ۱۶:۱۶ – تعمید آب و نجات

مرقس ۱۶:۱۶ کسی که ایمان می آورد و تعمید می گیرد نجات خواهد یافت، اما کسی که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد.

آموزه مورمونها: مورمونها میگویند از یوحنا ۱۶:۱۶ میفهمیم که برای نجات یافتن کافی نیست که فقط ایمان داشته باشیم بلکه باید حتماً تعمید آب هم بگیریم.

آموزه کتابمقدس: این بخش از کلام هم جز آیات مشکل برای تفسیر کردن میباشد. پس برای تفسیر آن از همان اصل قبلی پیروی میکنیم یعنی این آیه را با کمک آیاتی که روشنی توضیح داده اند تفسیر میکنیم.

به آیات زیر توجه کنید:

اول قرنطیان ۱۷:۱ زیرا مسیح مرا نفرستاده تا مردم را تعمید دهم، بلکه تا پیغام انجیل را اعلام کنم. حتی موعظه هایم نیز چندان گیرا بنظر نمی رسد، زیرا کلمات زیبا و فلسفی بکار نمی برم ، مبادا از تأثیر نیرومندی که در پیام ساده صلیب مسیح وجود دارد، بکاهم . (تفسیری)

پولس رسول در این آیه تمایزی بین تعمید آب و اعلان پیام نجاتبخش انجیل قرار میدهد و در آیه زیر کاملاً مشخص میکند که این پیام انجیل است که مردم را نجات میبخشد و نه لزوماً تعمید آب.

اول قرنطیان ۱۵:۱-۲ حال ای برادران ، بگذارید بار دیگر حقایق انجیل را بیاد شما آورم ، یعنی همان خبر خوشی را که قبلاً به شما اعلام کردم و شما هم آن را با شادی پذیرفتید و اکنون نیز ایمانتان بر همین پیغام عالی استوار است. همین خبر خوش است که اگر واقعاً به آن ایمان داشته باشید، باعث نجاتتان می گردد، مگر آنکه ایمانتان واقعی نباشد. (تفسیری)

بنابراین از مورمونها بپرسید:

- از مورمونها بخواهید که مرقس ۱۶:۱۶ را بلند بخوانند و بپرسید که مبنای هلاکت مردم طبق این آیه چیست؟

"هر که ایمان نیاورد محکوم (محکوم به هلاکت) خواهد شد. (مرقس ۱۶: ۱۶)"

- اول قرن‌تین ۱۵: ۱-۲ را بلند بخوانید. آیا می‌پذیرید که نجات توسط پذیرفتن خبر خوش انجیل حاصل می‌شود؟

- آیا می‌پذیرید از آنجائیکه پیام نجاتبخش انجیل باعث نجات و رستگاری ما می‌شود با توجه به اول قرن‌تین ۱۷: ۱ میتوان نتیجه گرفت که تعمید آب شرط نجات نیست؟

توضیح: شاید لازم باشد که اول قرن‌تین ۱۵: ۱-۴ را با آنها مطالعه کنید. در این بخش از

کلام پولس بوضوح شرح میدهد که منظورش از پیام نجاتبخش انجیل چیست.

لزوم عضویت در کلیسا

مورمون‌ها بر این باورند که عضویت در کلیسا یکی از شروط نجات است. آقای Milton R. Hunter یکی از رهبران مورمون در این رابطه می‌گوید:

شخصی که در مسیر الوهیت (خدا شدن) است باید عضو یک کلیسای حقیقی که اصول و مراسم انجیل را بجا می‌آورد باشد. البته این کلیسا باید توسط مکاشفه جوزف اسمیت احیا شده باشد (کلیسای مورمون‌ها).

این آموزه تفاوت فاحشی بین مورمون‌ها با سایر کلیساهای بشارتی ایجاد میکند. کلیساهای بشارتی یا انجیلی معتقدند که عضویت در کلیسا بسیار مهم است (عبرانیان ۱۰: ۲۵) اما آن را شرطی برای نجات نمیدانند. کلیسا واسط بین خدا و انسان نیست.

۱ تیموتاوس ۲: ۵ زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد،

عیسی مسیح خود فرمود که:

یوحنا ۱۴: ۶ من راه و راستی و حیات هستم. هیچ کس نزد پدر جز به وسیله من نمی‌آید.

اما در الهیات مورمون‌ها عضویت کلیسا یکی از شروط ورود به ملکوت خداست. اعمال نیک نیز شرط دیگریست که آنها برای دست یابی به ملکوت خدا قائلند.

لزوم اعمال نیک

نجات کامل در الهیات مورمون‌ها توسط یک زندگی پر از اعمال نیک حاصل می‌شود. حیات جاوید توسط تلاش انسان در رعایت احکام و فرامین خدا بدست می‌آید. در نهایت انسانها قادر خواهند بود که با کمک خدا خود را نجات بدهند. مورمون‌ها معتقدند که:

باور اینکه نجات فقط توسط ایمان به عیسی مسیح حاصل می‌شود یک اشتباه بزرگ می‌باشد. نجات توسط زندگی بر مبنای انجام احکام خدا و اعمال نیک حاصل می‌شود. آنها برای اثبات این آموزه از آیاتی چون یعقوب ۲: ۱۷ و ۲۶ و فیلیپیان ۲: ۱۲ و اول یوحنا ۳: ۵-۲ استفاده میکنند که ذیلاً به آنها اشاره میکنیم.

یعقوب ۲: ۱۷ و ۲۶ – ایمان بدون عمل مرده است

یعقوب ۱۷:۲ و ۲۶ ایمان نیز اگر اعمال ندارد، در خود مرده است. زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

آموزه مورمونها: آقای Bruce McConkie پس از قرائت یعقوب ۱۷:۲ و ۲۶ در رد آموزه "نجات فقط بتوسط ایمان" میگوید که یعقوب در این آیه بوضوح روشن میسازد که اعمال نیک برای نجات لازم میباشند.

آقای James E. Talmage نیز میگوید:

علی رغم اینکه خدا بروشنی آشکار نموده که نجات باید توسط ایمان و اعمال نیک حاصل شود اما برخی آنرا تکذیب کرده میگویند که نجات تنها بتوسط ایمان بدست میآید.

آموزه کتابمقدس: مارتین لوتر در این رابطه میگوید:

باب دوم یعقوب صحبت از نجات بتوسط اعمال نیک نیست بلکه انسان فقط توسط ایمان است که عادل شمرده میشود اما نه ایمان مرده یا ایمان بی ثمر. عبارتی ایمان واقعی ایمانیست که اعمال نیک یک شخص نجات یافته را دارا میباشد. حاصل ایمان یک شخص نجات یافته همیشه اعمال نیک بوده.

یعقوب رساله خود را به یهودیان مسیحی مینویسد (یعقوب ۱:۱ دوازده سبط) که در خطر این بودند که ایمانشان را فقط در حرف نگه دارند نه در عمل. بنابراین یعقوب به آنها میآموزد که چگونه ایمان واقعی را از ایمان غیر واقعی تشخیص دهند. او میگوید که ایمان حقیقی ایمانیست که در آن اعمال نیک نمایان باشد. عبارتی نشان یک ایمان زنده یا واقعی اعمال نیک میباشد.

بنظر میرسد که برخی از یهودانی که مسیحی شده بودند فقط یک ایمان ظاهری آورده بودند. جالب اینجاست که یعقوب ادعای اینگونه افراد را به صرف اینکه مسیحی هستند محکوم میکند و به آنها تذکر میدهد که اعمالشان نیز باید نشان دهد که مسیحی هستند.

ایمان بدون عمل ایمانیست بی ثمر، عقیم و مرده. شاید در مورد لاشه یک شخص سخنان زیبایی گفته شود اما تا زمانی که جسد او حرکت در نیاید و عملی از او سر نزنند تمام ادعاهایی که به او نسبت داده میشود غلط خواهد بود. جسدی که در موردش فقط ادعاها گفته شده لاشه بی جانی بیش نیست. درحقیقت جسم بدون روح مرده است. این دقیقاً منظور آنچه یعقوب در باب ۲ میخواهد بگوید است.

در صحبت با مورمونها باید در نظر داشت که آنها از کودکی در محیطی بزرگ شده اند که همه برای کسب نجات زندگی شان را با کار و تلاش سپری میکنند. بنابراین نباید از آنها انتظار داشت که براحتی ارتباط بین ایمان و عمل را درک کنند. اولین کاری که باید انجام داد این است که یعقوب باب ۲ اصلاً هیچ مخالف با آموزه نجات توسط فقط ایمان نیست.

در رومیان ۳:۲۰ و افسسیان ۲:۸-۹ میخوانیم که انسان محض فیض نجات پیدا میکند و هیچ کس از اعمال نمیتواند عادل شمرده شود.

بنابراین میتوان نتیجه گرفت که مسیح نه تنها ما را از گناه و داوری خدا، بلکه از قید انجام مراسم شریعت نیز آزاد ساخت.

از مورمونها پرسید:

– آیا میپذیرید که یعقوب ۲۶:۲ میگوید که جسم بدون روح مرده است؟

- با توجه به همین مثال آیا میپذیرید که ایمان نیز بدون عمل ایمان مرده ایست؟
- پس میپذیرید که اعمال نیک معیاری هستند برای تعیین ایمان زنده یا مرده افراد؟
- لطفا رومیان ۲۰:۳ را بلند بخوانید.
- حال اجازه بدهید که من افسسیان ۸:۲-۹ را برایتان بخوانم.

رومیان ۲۰:۳ از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه است.

افسسیان ۸:۲-۹ زیرا که محض فیض نجات یافته اید، بوسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال تا هیچ کس فخر نکند.

فیلیپیان ۱۲:۲ - نجات خود را بعمل آورید

فیلیپیان ۱۲:۲ پس ای عزیزان من چنانکه همیشه مطیع می بودید، نه در حضور من فقط بلکه بسیار زیادتر الآن وقتی که غایبم، نجات خود را به ترس و لرز بعمل آورید.

آموزه مورمونها: مورمونها میگویند که همانطور که مرگ مسیح ما را از مرگ نجات داد (یعنی رستاخیز ما را تضمین کرد و از نیستی نجاتمان داد) بنابراین هر شخص موظف است که در نجاتش تلاش کند تا به الوهیت (یعنی خدا شدن) برسد میراث ملکوت آسمان را دریافت نماید.

آموزه کتابمقدس: این آیه هیچ ارتباطی با ملکوت آسمان ندارد. برای درک این آیه باید مقداری آگاهی از زمینه وضعیت کلیسای فیلیپیان کسب نمود. این کلیسا دچار مشکلات مختلفی از قبیل مسائل زیر داشت.

(۱) در کلیسای فیلیپیان بین بعضی از ایمانداران مشکل هم چشمی و خودخواهی وجود داشت.

فیلیپیان ۴-۳:۲ هیچ عملی را از روی هم چشمی و خودخواهی انجام ندهید، بلکه با فروتنی، دیگران را از خود بهتر بدانید. به نفع دیگران فکر کنید و تنها در فکر خود نباشید.

فیلیپیان ۲:۴ از «افودیه» و «سینتیخی»، خواهران خود در خداوند استدعا دارم که با یکدیگر صلح و سازش کنند.

(۲) تعالیم یهود گرایی نیز مشکل دیگر آنها بود.

فیلیپیان ۳-۱:۳ دیگر اینکه ای دوستان من، در اتحاد خود با خداوند شادمان باشید. از نوشتن و تکرار آنچه قبلاً نوشته بودم خسته نمی شوم، زیرا می دانم که این برای امنیت شماست. از آن سگها و کارهای پست ایشان و آنانی که برای ختنه یعنی بریدن عضوی از بدن اصرار دارند، برحذر باشید. زیرا ما دارای ختنه واقعی هستیم نه آنها. زیرا ما به وسیله روح، خدا را می پرستیم و به مسیح افتخار می کنیم و به امتیازات ظاهری اتکایی نداریم،

(۳) کمال گرایان

فیلیپیان ۱۲:۳-۱۴ من نمی گویم که قبلاً این را به دست آورده ام و یا به کمال رسیده ام؛ بلکه آن را دنبال می کنم تا به چنگ آورم، همان طور که مسیح نیز مرا به خاطر آن به چنگ آورده است. ای دوستان من ادعا نمی کنم که تا به حال آن را به چنگ آورده ام، ولی تنها کار من این است که آنچه را در پشت سر من قرار دارد فراموش کنم، و برای رسیدن به آنچه در پیش است بکوشم. مستقیماً به طرف هدف می دوم تا جایزه ای را که شامل دعوت خدا به یک زندگی آسمانی به وسیله عیسی مسیح است، به دست آورم.

۴) مشکل گروه لیبرال – کسانی که تصور میکردند با هر گناه و روشی که زندگی کنند باز هم خدا آنها را میپذیرد.

فیلیپیان ۱۸:۳-۱۹ بارها این را به شما گفته ام و بار دیگر آن را با اشک خود تکرار می کنم که عده زیادی طوری زندگی می کنند که گویی دشمنان صلیب مسیح هستند. آخر و عاقبت آنها هلاکت و خدای ایشان، امیال جسمانی آنهاست و افتخاراتشان در رسوایی و شرمساری است. افکار خود را به چیزهای دنیوی مشغول می سازند،

این کلیسا شدیداً به یک تحول و نجات نیاز داشت. منظور نجات از اسارت های رفتاری، عقیدتی و تعلیمی است. خیلی مهم است که بدانیم منظور از نجات در این مورد از لحاظ اخلاقی و اجتماعی میباشد نه رستگاری ابدی. بنابراین در فیلیپیان ۱۲:۲ هدف پولس رسول این است که بگوید خدا شما را از اسارت های عقیدتی و رفتاری رها نموده پس در این رهایی بسوی کمال پیشروی کنید (یا رشد کنید).

پولس با استفاده از واژه مرکب یونانی *katergazomai* که به فارسی "بعمل آوردن" و "بکمال رسانیدن" ترجمه شده است از ایمانداران کلیسای فیلیپی درخواست میکند که با حل و فصل مشکلاتی که ذکر شد خود را از آن گرفتاریها رها کنند. واژه یونانی که "خود" ترجمه شده در عبارت "نجات خود را بجا آورید" نشانگر تاکید پولس به این واقعیت است که پیاموزید بدون تکیه بر من (یعنی به تنهایی) مشکلاتتان را حل کنید و خود را رها کنید.

منظور از استفاده عبارت (یونانی) "ترس و لرز" در این آیه یک اصطلاح عبری برای تاکید بر احترام بسیار زیاد همراه با فروتنی به خداست (فراموش نکنید که بیشتر اعضای کلیسای فیلیپی افراد بسیار مغروری بودند). چنین فروتنی باعث میشد تا قادر به حل مشکلاتشان گردند و به رهایی از آنها دست یابند. پولس رسول از عبارت ترس و لرز در رسالات دیگری نیز اشاره کرده است.

اول قرنیتان ۳:۲ من با ضعف و با ترس و لرز به میان شما آمدم

دوم قرنیتان ۱۵:۷ مثلاً وقتی به مقدونیه رسیدیم نه تنها نتوانستیم برای رفع خستگی خود کمی استراحت کنیم بلکه از هر طرف دچار زحمت شدیم. از یک طرف با دیگران در نزاع بودیم و از طرف دیگر باطناً می ترسیدیم.

افسیسیان ۵:۶ ای غلامان، طوری با احترام و اشتیاق و یکدلی مطیع اربابان انسانی خود باشید که گویی از مسیح اطاعت می کنید.

از مومونها بپرسید:

- برای درک بهتر مفهوم فیلیپیان ۱۲:۲ اجازه بدهید که زمینه ای از مشکلات کلیسای فیلیپیان را برایتان شرح دهم.
- حال با توجه به آنچه گفته شد آیا میپذیرید که پولس این آیه را (فیلیپیان ۱۲:۲) در اشاره به حل مشکلات کلیسای فیلیپیان مینویسد؟
- آیا میدانید که پولس که فیلیپیان ۱۲:۲ را نوشت افسسیسیان ۸:۲-۹ را نیز نوشت که میگوید محض فیض نجات یافتید و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال تا هیچکس فخر نکند؟

شکست قابل قبول نیست

مومونها از پیروانشان میخواهند که کامل باشند. هیچ تخلفی مورد قبول نیست. گناه مجاز نیست و توبه باید بطور مطلق صورت گیرد یعنی کسی که از گناهی توبه نمود نباید آنرا دوباره تکرار کند. مومونها باید غیرممکن بودن به "کامل بودن"

برای رسیدن به الوهیت (خدا شدن) را درک کنند.

آقای Joseph Fielding Smith میگوید برای راه یافتن به ملکوت آسمان و کسب جلال ابدی یعنی خدا شدن باید تمام قوانین را رعایت نمود. کتاب اصول انجیل (که توسط مورمونها نوشته شده) بما میگوید که ما باید بدقت به تمام تعهداتمان عمل کنیم. اگر چنین کنیم خدای پدر نیز به ما وعده داده که در ملکوت آسمان به جلال خواهیم رسید.

آقای Kimball که یکی از رهبران مورمونهاست در این رابطه میگوید: هر دستوری که عمل میکنیم ما را یک پله به کمال در جهت انسانیت و خدا شدن نزدیک تر میکند و هر نافرمانی سقوطیست به اعماق عالم شهوانی و حیوانی. بنابراین ترک گناه باید دائمی باشد و در توبه حقیقی گناه تکرار نمیشود. لغزش جایز نیست و اگر گناهکاری ده یک خود را پرداخت نکند، در شرکت در جلسات غفلت ورزد، روز سبت را بشکند، در دعا کاهلی ورزد و یا در هر مسئولیت دیگر خود کوتاهی کند او کاملاً توبه نکرده است.

از مورمونها بپرسید:

- آیا تابحال اشتباهی را دوبار تکرار کردید؟
- آقای Kimbal که یکی از رهبران مورمون هست گفته است که ترک گناه باید دائمی باشد و در یک توبه واقعی گناه یا اشتباهات نباید دوباره تکرار شوند. آیا شما فکر میکنید که توبه واقعی انجام داده اید؟
- یعقوب ۱۰:۲ را چگونه تفسیر میکنید؟
یعقوب ۱۰:۲ اگر کسی تمام شریعت را رعایت کند و فقط یکی از قوانین آنرا بشکند، باز هم در مقابل تمام شریعت مقصر است.
- افسسیان ۸:۲-۹ میگوید که محض فیض نجات یافتید و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال تا هیچکس فخر نکند؟

شاید بهتر باشد که اشاره ای به اعتراف پولس در رومیان ۱۵:۷ بیانداریم.

رومیان ۱۵:۷ من اختیار عمل خود را ندارم، زیرا هر چه می کوشم کار درست را انجام دهم نمی توانم ، بلکه کاری را انجام می دهم که از آن متنفرم ! (تفسیری)

ظاهراً با اعترافی که پولس رسول در این آیه میکند قادر به تامین شرایط آقای Kimball رهبر مورمونها نیست. او در اینجا به وضوح شرح میدهد که نه تنها کامل نیست بلکه هر چه سعی میکند باز هم متوجه خطایایش میگردد. در نهایت به این نتیجه میرسد که تنها باید به فیض خدا اتکا کند. (افسسیان ۸:۲-۹).

جلسه آینده جنبه های دیگر آموزه نجات را با هم بررسی خواهیم کرد.